

I.

Dne 24. jan. 1884 je zatisknil oči sivolasi knezoškof dr. Janez Krizostom Pogačar. Tedaj so bile oči vseh uprte v tedanjega stolnega kanonika in semenškega vodjo, dr. Janeza Gogalo, kot novega škofa. Vse se ga je veselilo, ker bil je v resnici duhovnik po Srcu Jezusovem. In res je bil dne 28. aprila istega leta od presv. cesarja imenovan knezoškofom ljubljanskim. A ta novica mu je došla na smrtno postelj. Šest dni pozneje, 4. maja, ga je poklical Bog k sebi.

Vsa škofija je žalovala nad to bridko izgubo, in vse se je vpraševalo: »Kaj pa bo zdaj?« Malo pred kresom pa se je raznesla vest, da je ljubljanskim škofom imenovan kancelar sekovske škofije, dr. Jakob Missia, štajarski Slovenec. Nočem prikrivati, kak utis je to naredilo skoro splošno po kranjski deželi. Kranjci smo bili vajeni škofove sosedom pošiljati; v tem slučaju pa smo mi soseda dobili. Ni čuda, da je bil ta vtis mnogim neprijazen, zlasti ker je bila oseba novoimenovanega knezoškofa na Kranjskem manj znana.

Žal, da se je ta nezaupnost ohranila še par let po slovesni intronizaciji v Ljubljani. A vendar so se srca i duhovnikom i vernemu ljudstvu višjemu pastirju nasproti vedno bolj odpirala. Najboljši, najbolj goreči in delavni duhovniki so poudarjali zopet in zopet: »Hvala Bogu, da nam je dal takega škofa! Ravno takega smo na Kranjskem že davno potrebovali!« Duhovniki in ljudstvo, vse se je trudilo o vsaki priložnosti, zlasti o sv. birmi po deželi pokazati ljubljensmu višjemu pastirju odkritosrčno ljubezen in sinovsko udanost. In vendar se je govorilo z žalostjo, da se prevzvišeni knezoškof med nami ne čutijo popolno domačih, da nam celo popolno ne zaupajo. Kolikokrat se je v najboljših duhovskih krogih to obžalovalo!

A kar nakrat se je zacelila i ta rana! Med slovenskim katoliškim shodom so knezoškof v ljubljanski stolnici v izbornem govoru omenili tudi: »Moja duhovščina je z menoj; mi vsi skupaj smo jedno!...« Ta slovesna izjava je naše duhovnike tako razveselila in navdušila, da kar niso mogli duška dati svojim radostnim srčnim občutkom. Takoj po onem cerkvenem govoru sem bil v nekem obilnem zboru domačih kranjskih duhovnikov. »Ali si slišal, kaj so nam škof povedali?« tako so se vsi oveseljeni povpraševali. »Da, te izjave smo pričakovali od njih in si jo že dolgo želeli. Škof nam zaupajo! Da, škof so z nami in mi smo z njimi. Nobena sila nas ne razdruži. Mi zaupamo škofu in škof zaupajo nam; te izjave smo

v temnem gozdu veter pihljal; ihtenje je, znamenje presunljivih občutkov v globočinah srca.

Mine sv. maša. Leon poklekne pred oltar, ter moli one molitve po sv. maši, katere je sam upeljal, »za prostost in povišanje naše matere, sv. cerkve«.

Glas je kreposten, daleč po cerkvi odmeva. Kako ganljivo je Leona slišati moliti, to pove občna sodba vseh, ki so ga že čuli, glasi se: »Tako moli svetnik...«

Oltar nad grobom sv. Petra stoji visoko. Zato je Leona pri sv. maši takrat lahko vsak prav razločno videl; posebno mi v bližini smo z neizrečenim veseljem opazovali sv. očeta.

Leon se nam je zdel takrat posebno čvrst. Nobene slabosti ni bilo na njem opaziti. Starček je sicer, a božja milost ga z zdravjem in krepostjo posebno blagruje...

Ko so ga nesli zopet iz cerkve, ni bilo navdušenim klicem in prisrčnim prizorom ni konca, ni kraja. In z veseljem se je oziral Leon po svojih zvestih vernikih, blagoslavljal jih je s tresočo se roko.

O Bog, usliši vroče želje, ki so nam polnile takrat srca, in molitve, koje smo opravili za sv. očeta!...

Neizbrisljiv, nepozabljiv dan je bil to. To premore častitljiva prikazen Leona XIII. Dr. M.

bili potrebni. Hvala Bogu, dobili smo jo!« Neki duhovnik je dostavil: »Ko bi prevzvišeni g. knezoškof nič družega ne povedali na katoliškem shodu nego to, da nam zaupajo, zadosti bi bilo, da bi z radostnim srcem vrnili se s shoda na svoj dom«. In vsi tam zbrani duhovniki smo tovarišu odkritosrčno pritrdili. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Kako shraniti poletne sadeže za zimo?

Marsikateri ljubitelj svežih in kislih jedil toži, da te po zimi ne rastejo in jih težko pogreša. Morda mu ustrezemo z nekaterimi nasveti, kako naj se razno sočivje pripravi in shrani, da ono nepokvarjeno lahko uživamo v pustem zimskem času.

Najlažje nam je pač shraniti hren, katerega korenine v poznej jeseni izkopljemo in v kleti v vlažno ali ne mokro prst zakopljemo. Tukaj lahko vztraja celo par let, da je pri rokah zlasti kot prikuha mastnim jedilom. Pa tudi kot zdravilo se hren mnogokrat nasvetuje in rabi.

Težko pogreša se po zimi solate. Temu se pomaga, ako se preskrbi v kleti na posebnem prostoru nasutega peska, v katerega se v jeseni nasadi endivije z vrta. Seveda se mora paziti, da se presaja v suhem vremenu, sveža, nepremrznjena, da se nasadi toliko narazen, da se ne dotika jedna druge in da je klet primerno topla. Tudi je potrebno za daljšo ohranitev nekaj svetlobe, čemur se ustreže, ako se ta »gredica« napravi blizu okna. Ta trud se obilno poplača, ker solata endivija — vsaj boljše vrste — je gotovo najslastnejša in najzdravejša jed — vsaj po zimi.

Pozabiti ne smemo na peso in redkev, kateri sadeži dajo okusno prikuho ali surovi zdravno jed. Obe se morata spravljati v jeseni le ob suhem vremenu in zagrniti vsaj deloma s suho prstjo. Le tako spravljene sadeži ne bodo gnili, pa tudi ne preveč poganjali, da vstrajajo sveži in okusni čez celo zimo. Pesa se rabi ob praznikih in sicer kuhana ter kot solata napravljena za »desert« ali pomizek, redkev pa prav dobro služi posebno v postnem času. Surova narezana ali naribana, s kisom in domačim oljem pripravljena, brez te jedi bi na kmetih niti — posta ne bilo! Seveda moramo tudi pri teh obeh skrbeti za dobro vrsto, ki daje okusen sad.

Prav okusno solato daje tudi sveže zeljate glave, katere ob enem s stebлом se naj v kleti narobe obrnjene za kakšen drog obešijo. Tako obešene baje ne gnijejo, ter da se obdržijo dolgo časa. Kadar se glava porabi, naj se steblo vsadi v vlažno prst, ako je pogrnala, velja v spomladi za saditev semena, če ne, pa se odstrani. (Konec prih.)

Sejmi. Dne 5. marca v Poličanah (za svinje), v Slov. Gradcu in Brežicah (za svinje). Dne 7. marca v Št. Petru pod Sv. gorami, v Mariboru (tudi za konje) in v Poličanah. Dne 8. marca na Pilstanju. Dne 9. marca v Imenem (za svinje). Dne 10. marca v Kapelah, Orešju, Kostrivnici, na Bregu pri Ptuj (za svinje), v Št. Juriju pod Taborom, v Dolu, Štrassu in Spodnji Polskavi.

Dopisi.

Iz Slavonije. (Bisernomašnik Strossmayer.) Leto 1898. se sme zvati po pravici jubilarno leto. V njem obhaja sv. oče Leon XIII. biserno mašo in dvajsetletnico papeštva, presvetli cesar pa petdesetletnico vladanja. A Slovani slavimo v tem letu še tretjega jubilara, moža, katerega je pokojni papež Pij IX. imenoval v navzočnosti kardinalov »apostola«, in katerega zove sedanji papež Leon XIII. svojega »ljubljenca«.

In ta mož, dika hrvaškega naroda, je prevzvišeni djakovski škof Jos. J. Strossmayer. Svojo biserno mašo je obhajal dne 16. februarja. Ta dan je bil slovesen za ves hrvaški narod, skoro za vse Slovane.

Posebno slovesno se je obhajala biserna maša v Djakovu. Od vseh strani škofije so došle deputacije, ki so se poklonile prevzvišenemu vladiki. Mesto je bilo v zastavah. Na predvečer je bilo razsvetljeno, in meščanstvo je počastilo visokega jubilarja z bakljado in godbo. Dne 16. febr. ob 9. uri je bil slovesni vhod v cerkev. Med belooblečenimi deklicami, solsko mladino in raznimi društvi se podaj prevzvišeni škof v krasno stolnico, da ob navzočnosti vseh javnih oblastij in velikanski asistenci slovesno daruje biserno mašo. Dasi ima stolnica prostora za 7000 ljudi, vendar je danes veliko pretesna; kajti na tisoče vernikov je došlo od daleč in blizu počastit prevzvišenega bisernomašnika. Po evangeliju se prebere papeževo pismo, s katerim podeljujejo prevzvišenemu škofu sveti palij, redka čast, ki se deli sicer le nadškofom. Nato spregovori prevzvišeni jubilar izpred oltarja o ljubezni nasproti Bogu, cerkvi in narodu, priporoča vrhovnega poglavarja sv. cerkve in sebe molitvi vernikov in omeni končno svojo srčno željo, pred smrtjo še ustanoviti deško semenišče, da zagotovi tem potom škofiji naraščaj vnetih duhovnikov.

Prevz. škof Strossmayer je 58. slavonski škof, a smelo smemo trditi, da tolike časti in slave hrvaški narod ni skazoval nobenemu njegovih prednikov. Visoki jubilar pa tudi zasluži ta lavorov venec, katerega mu spleta ob biserni maši njegov hvaležni narod hrvaški. Kajti neprecenljive so njegove zasluge za narod hrvaški. Kar je vam štajarcem Slomšek, Kranjcem Bleiweiss, Korošcem Einspieler, vse to v veliko višji meri je prevz. vladika Strossmayer narodu hrvaškemu. Zato ga nam ljubi Bog ohrani še mnogaja leta!

Iz Jarenine. (Inštalacija.) Žalostna je bila Jarenina, ko je meseca novembra l. l. izgubila svojega vzornega dušnega pastirja Jožefa Fleka, sedaj prosta ptujskega. Ali čez tri mesece se je ta žalost v veselje spremenila, ko je dobila mladega in čilega ter gorečega novega dušnega pastirja v osebi č. g. Jožefa Čížek-a, prej kaplana pri Sv. Magdalen v Mariboru.

V nedeljo, dne 13. febr. je strelba že na vse zgodaj oznanjala dan inštalacije. Prišli so preč. g. kanonik dr. Iv. Mlakar, ki so v krasnem govoru novega župnika vpeljali v tukajšnjo pastirsko službo. Razložili so nam vzvišeno službo novega gosp. župnika. Na jeziku imajo božjo besedo, t. j. dolžnost in pravico oznanjati božjo besedo in ljudstvo učiti v verskih resnicah. Na rokah imajo milosti, ker bodo z njimi delili sv. zakramente in z njimi milost božjo. V srcu pa hranijo voljo božjo, t. j. učili nas bodo njo spolnjevati. Po tem so novi gosp. župnik ob obilni asistenci služili prvo sv. mašo za svoje župljane.

Opoldne smo se zbrali v župnišču, kjer so nas lepo pogostili novi gosp. župnik. Govorilo se je tudi mnogo napitnic; preč. gosp. kanonik dr. Mlakar so v navdušenih besedah napili sv. očetu, presvetlemu cesarju in mil. knezoškofu, novemu gosp. župniku in patronu jareninske župnije.

Iz celjske okolice. (Po zmagi v Veliki Pirešici.) V številku 5. »Slov. Gospodarja« se je veselo naznanilo, da so dne 26. in 27. jan. katoliški Slovenci pri občinskih volitvah obširne občine Velika Pirešica v vseh treh razredih zmagali. Pri-ljubljeni nam »Slov. Gospodar«, naznani še vsem vrlim Slovencem lepe Savinjske doline, da so pri omenjeni volitvi značajni Slovenci vse nemškarje Vrvegove stranke iz poprejšnjega občinskega zastopa, od 24 jih 21 izbacnili, ter občinskemu odboru vendar enkrat novo narodno lice napravili.

Med »pogorelci« sta tudi poprejšnji župan Franc Rehar in njegov sorodnik Ježovnik, oba velika Nemca in zvesta prijatelja celjskih

Nemcev; »gliha se striha«. Naj se omenim, da je velezaslužni g. dr. Sernec tudi na volitev prišel ter v prvem razredu volil, in njegov prihod je vse prave Slovence jako razveselil. »Nemce« pa tako prestrašil, da so kar obledeli, ter svojim pristašem na uho šepetali: »Smo že hin!« Pač zares, »hin« so, odklenkalo jim je za zmirom, zdaj pa le naj pokoro delajo!

Novoizvoljeni odborniki v III. razredu so pa sledeči gospodje: Jožef Kunej, Franc Roblek, Ivan Voh, Ivan Tržan, Franc Glušic, Martin Oevirk, Jožef Pernovšek in Ivan Polak. V II. razredu: Janez Košar, Sebastijan Kos, Jožef Vasle, Matija Hriberšek, Gregor Lipovšek, Blaž Krajnc, Jernej Stefančič in Anton Rančigaj. V I. razredu: Martin Rotnik, Martin Lednik, Tilj Kos, Andrej Podpečan, Franc Verdev, Blaž Plohl, Franc Turnšek in Martin Brežnik. — Živi Vas Bog, slov. volilci!

Razne stvari.

Domače.

Leon XIII. IVbiLanti
gratVLaMVr eX CorDe Vere sInCero.

(Dvajsetletnica papeštva Leona XIII.) Danes, na obletnico kronanja Njih svetosti papeža Leona XIII. so v mariborski stolni cerkvi milostni knezoškof Mihael peli slovesno sv. mašo s »Te Deum laudamus«. Sv. maše se je udeležilo veliko število vernikov, ki so goreče molili, naj ljuhi Bog sv. očeta Leona XIII., ki so včeraj dovršili 88. leto svoje starosti, ohrani še do skrajnih mej človeškega življenja!

(V dijaškem semenišču) so sinoči vpričo mil. knezoškofa priredili gojenci prav lepo slavnost v spomin biserne sv. maše in 20-letnega vladanja papeža Leona XIII. K slavnosti so prišli tudi vsi preč. gg. stolni korarji, gg. profesorji bogoslovja, več gg. gimnazijskih profesorjev, čast. mariborska duhovščina in gg. bogoslovci. K sklepu so mil. knezoškof v iskrenih besedah opomnili semeniščane, naj bodo po vzgledu papeževem marljivi, ter so vsem podelili višjepastirski blagoslov.

(Najvišje potrjenje.) Presvetli cesar so potrdili izvolitev g. Franca Vela načelnikom okraja Sv. Lenart v Slov. gor., gosp. Antona Vogrin-a pa njegovim namestnikom.

(Postne pridige) v Mariboru v stolnici ima letos č. g. stolni kaplan Fr. Simonič; za vojaštvo pa v cerkvi sv. Alojzija č. g. prefekt Fr. Korošec, ker č. g. vojni kaplan J. Tájek ima redno službo božjo v kadetni šoli.

(Deželni zbor štajarski) se je v soboto zvečer zaključil. V petek so vsi nemški poslanci priznali zloglasni »südmarki« 200 fl. podpore, dasi so se temu uprli naši gg. poslanci dr. Sernec, Žičkar in dr. Rosina. V soboto pa je bila vsprejeta nova lovska postava, ki bo prav ugodna za vinogradnike, ne pa za poljance in sadjarje. Za res dobro lovsko postavo se je potegnil g. d. Jurtela, ali za vse njegove tehtne razloge so bili mestni in grajski zastopniki gluhi. Več prihodnjič, ker danes ni prostora.

(Odgovor.) Zadnja »Domovina« si domislja, da nas je s pomočjo »Reichspošte« z dne 17. febr. »prehauptala«. Le počasi! Ko »Reichspošta« v lističu uredništva nauk sv. tridentskega zbora razloži, mar potem izreče proti cerkveni oblasti kako obsodbo? Ne, to bi ne bilo katoliško, ampak končno pravi, da naj dotičnik to poravnava s svojo gosposko. Čemu je »Domovina« ta zadnji stavek zamolčala? No, ker bi sama sebi dala po zobeh!

(Na Ptuj) je bilo v nedeljo zvečer bolj veselo, kakor na pustni večer. Županu

Orniku so priredili bakljado, podoknico z godbo in petjem, ker se je toliko trudil, da Ptuj dobi višjo gimnazijo, ki na vse čase ostane nemška. Hej! lo!

(Kdor še se ni) dal vpisati v družbo sv. Mohorja, naj to stori jutri; kajti v soboto, dne 5. marca je zadnji dan za vpisovanje!

(Na ogled) pošljemo današnjo številko »Slovenskega Gospodarja« nekaterim č. gg. ter ta najcenejši slovenski tednik uljudno priporočamo v naročbo. Do konca leta stane »Slov. Gosp.« 2 gld. 20 kr., do dne 1. julija pa 1 gld.

(Novodobnih poganov) je med mariborskimi Nemci vedno več. V soboto so napravili »Schluss-Kränzchen« pri Gambriu. Mislili smo, da je to zadnji ples v letošnjem postu. A kaj še! Sinoči je v kazini priredilo ples nemško filharmonično društvo, ki rado vsprejema podporo tudi iz krščanskih rok.

(Šole zaprte.) Zaradi ošpic sta zaprti soli pri Sv. Križu na Murskem polju in v Cezanjevcih, zaradi davice in škrlatice pa šola v Račah, kjer je že več šolarjev umrlo.

(Spomlad po zimi.) Od Sv. Kungote na Pohorju se nam poroča: Sredi najvišjega planinskega kmečkega polja, pri zgornjem Uranjeku, 1100 m. nad Adrijo, cvete črešnja. Domača deklica mi je prinesla belocvetočo vejico kazat. — G. učitelj je tudi meseca januarja z Resnika, ki je tudi 1100 m. visok, prinesel pest različnih poljskih cvetic.

(Nemška omika.) V Kozjem so imeli dne 20. febr. Nemci svoj »bal« v gostilni Pirhovej. Vsa nemška »gospoda« se je zbrala, a zjutraj so se razšli s krvavimi bučami vsak na svoj dom.

(Za okolico Konjice) so se vršile minoli teden volitve za občinski odbor. Udeležba je bila izvanredno dobra. V I. razredu na pr. je od 33 volilcev oddalo za slovenske kandidate 21 mož glasove. Narodna stvar očividno napreduje.

(Tatovi) so nedavno vlomili v urad okrajnega glavarstva v Brežicah. Zlomili so vse miznice, vendar pa denarja niso našli.

(Iz Zadreske doline.) Na pust v jutro so nekateri Šmartinčani prinesli v Bočno slamnatega moža s pismom v roki, da je novi župnik bočenski; popoldne tega dne pa so sli skoro vsi iz Šmartna v bližino bočke vasi kot komisija odmerit novo pokopališče. Prišlo je do krvavega pretepa. Žalostno!

(Potres) se je čutil v Šmihelu nad Mozirjem ob polu enajsti uri v petek zvečer. Ravno ob tistem času so ga čutili tudi v Vojniku pri Celju. Smer je bila proti severovzhodu.

(Narasla Savinja) je dne 24. febr. zjutraj odtrgala polovico loškega mostu pri Mozirju. Velika škoda zadela je s tem srenjsko blagajnico, a še večja pa posestnika P. in Š., katerima je voda odnesla mnogo plavov, ki so zadržali vodni tok pod mostom.

(Mozirski dopisnik.) »Vesekdo«, v nekem slovenskem listu dne 25. febr. ponuja konjsko kopito na razprodajo. Prodaja pa tudi znamenito delo velikega računarja Adama Riese, po katerem mozirski veleum trdi, da $1 + 1 = 1$.

(Priziv občine Rečice) v gornji Savinjski dolini proti ustanovitvi četrtega šolskega razreda je na Dunaju bil ovržen. Očetje učencev pa hočejo prositi sedaj za poldnevni pouk.

(Kje je komisar?) Volici za okr. bolniško blagajno v Mozirju zbrani, bili so opravičeno ogorčeni, ker ni bilo komisarja. Morali so brzojavno po njem povprašati. Kdo bo pa potne stroške volilcem povrnil? Povsod ima g. Kriehuber svoj nos, tukaj so ga pa pogrešali!

(Duhovniške spremembe.) Župnijo Sv. Nikolaja v Majšbergu je dobil župnik v Soboti, č. g. Jakob Marinič. Premješena sta č. gg. kaplana, Karol Presker iz Šostanja v Vitanje, in Ernest Trstenjak iz Slov. Bistrice v Šostanj. Č. g. Matej Osenjak pa je nameščen kot drugi mestni kaplan v Slov. Bistrici.

Društvene.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali slavna posojilnica v Brežicah 10 fl., vlč. g. župnik in duh. svetovalec M. Slekovec pri Sv. Marku 3 fl., svatje v Bukovcih niže Ptuja 1 fl. in č. g. kaplan A. Podvinski v Slivnici 2 fl. Bog plati!

(Mariborska podružnica) sv. Cirila in Metoda ima letos redni občni zbor v nedeljo, dne 13. marca, ob 8. uri zvečer pri »Gambrinu«.

(Cecilijansko društvo) prejelo je meseca februarja letnino od sledečih č. gg.: Dr. Fr. Feus, M. Matek, Fr. Petan, Fr. Hrastelj in J. Sigl.

(»Kmečko bralno društvo na Ponikvi«) ima v nedeljo, dne 6. marca popoldan ob 3. uri v prostorih g. Fr. Podgoršek-a zborovanje. Vspored: 1. Oskrbovanje travnikov, čiščenje travnikov od mahu z novo travniško brano. 2. Oskrbovanje živine. Govori gosp. Jelovšek, zdravnik. 3. Govor iz družbinske torbice.

(Sadje- in vinorejsko društvo) za šostanjski okraj ima dne 6., 7. in 8. marca viničarski tečaj v Št. Ilju pri Gradiču. Poučevalo se bo in sicer v nedeljo od 3. do 4. ure popoldan o cepljenju ameriških trt na stopelne in o važnosti in dobroti ameriške trte. V ponedeljek od 10. do 12. ure dopoldan o sadjereji, spravljaju zlahtnega sadja in o umnem pridelovanju sadjevca; od 1. do 3. ure popoldan pa o vinoreji s praktičnimi pouki v društvenem vinogradu. V torek od 10. do 12. ure dopoldan o sadoznanstvu in o škodljivcih sadjarstva in vinarstva; od 1. do 3. ure popoldan pa o vinarstvu in kletarstvu.

(Otvoritev) kmetijskega bralnega društva v Šmartinu pri Slov. Gradcu se vrši prih. nedeljo, dne 6. marca ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih. Med posameznimi točkami vsporeda bo nastopil domači pevski zbor. Vse prijatelje iz slovenjegrške okolice k obilnej udeležbi vabi — začasni odbor.

(Hrvaško-slov. klub »Slavije«) v Pragi se radi lokalnih razmer ni mogel obdržati, zato so si Slovenci sami pod pokroviteljstvom g. nadinženirja Fr. Tomšiča ustanovili svoj »Slovenski klub »Slavije« v Pragi«, čegar odbor se je sestavil za zimski tečaj sledeče: Predsednik: stud. phil. Ivan Kunič. Tajnik: stud. phil. Dragotin Lončar. Blagajnik: stud. phil. Rob. Kenda. Namestnik: stud. phil. Ivan Žmave.

Iz drugih krajev.

(Nadvojvodinja Štefaniya), udova prestolonaslednikova, je nevarno zbolela. Dobila je influenco, nato pa so se ji pljuča unela.

(Metropolit Mihajl) v Belem gradu je umrl oni četrtek opoldne. Pokojnik je bil za dobo 40 let načelnik srbske cerkve. Pokopan je bil na državne troške. Naslednik mu je niški škof Inocencij.

(Gospodinjska šola v Ljubljani) otvori pouk na društveni šoli v drugi polovici meseca marca. Otvorijo se samo večerni učni tečaji, ali namerava se otvoriti tudi dnevni pouk, kakor hitro bodo gmotna sredstva dopuščala.

(Nesreča na železnici.) Osozni vlak državne železnice, ki vozi med postajama St. Mihael-Ljubno na Gornjem Štajarskem, je 23. febr. zjutraj v Ljubnem vsled napačne določitve tira trčil ob tovorni vlak. Razbila sta se oba stroja, več voz; jeden sprevodnik je ubit, jeden uslužbenec nevarno, eden uslužbenec in neka gospa pa lahko ranjena.

Loterijne številke.

Trst	26. febr. 1898:	53, 29, 70, 39, 23
Linc	»	33, 48, 89, 31, 45

Fulard-svila 65 kr.

2 do 3 gold. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obzrcih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. v najbolj novošegnih tkaninah, barvah in obzrcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.